

**2004 MALÎ YILI GENEL VE KATMA BÜTÇE
KANUN TASARILARI İLE 2001 MALÎ YILI GENEL
VE KATMA BÜTÇE KESİN HESAP KANUNU
TASARILARININ PLAN VE BÜTÇE
KOMİSYONU GÖRÜŞME TUTANAKLARI**

30.10.2003

İ Ç İ N D E K İ L E R

**Bütçe ve Kesinhesap Kanunu Tasarılarının
Tümü Üzerindeki Görüşmeler**

.....

BAŞKAN – Sayın Hamzaçebi, buyurun.

MEHMET AKİF HAMZAÇEBİ (Trabzon) – Teşekkür ederim Sayın Başkan.

Sayın Başkan, Sayın Bakan, Komisyonun değerli üyeleri, bürokrasinin değerli temsilcileri; tabii ki, bütçeleri konuşurken, esasında konuştuğumuz hükümet programıdır, hükümetin uygulamalarıdır, hükümet programında vaat edilenlerin, seçim beyannamelerinde vaat edilenlerin bu bütçeyle ne kadarlık kısmının gerçekleştirildiğidir; ona bakmak gerekir, bütçe program ilişkisini mutlaka kurmamız gerekir.

Seçimden önce denilen neydi, çok temel bir eleştirisi vardı Adalet ve Kalkınma Partisinin; ekonomi, IMF ve Dünya Bankası yönetimine teslim edilmiştir ve uygulanmakta olan programın sosyal yanı yoktur. Hükümet kurulur kurulmaz, Hükümet Programında da IMF'yle sosyal yanı daha güçlü olan bir program uygulanacağını söz verildi. 2003 bütçesi yapıldı, 2003 bütçesinde biz bunların işaretlerini görmedik. O zaman, denildi ki, işte daha yeni geldik, işi yeni tanıyoruz –bazı komisyon üyesi arkadaşlarımız da bu görüşü ifade ettiler- siz, asıl 2004 bütçesinde görün bizim ne yapacağımızı; ama, 2004 bütçesini inceliyorum, birazdan rakamlarıyla bunları sizlere sunacağım, 2004 bütçesinin 2003 bütçesinden bir farkı yok, hiçbir farkı yok. Sosyal yanı eleştirilen, beğenilmeyen 2002 bütçesinden bile çok daha kötü, çok daha geride. Esasında, buna şaşırıyorum; Sayın Bakan bunu ifade ettiler “Ayvaz kasap bütçesi” dediler, hatırlayacaksınız. Topla, çıkar, böl, istediğini yap; ama, sonuçta 2003 bütçesinden farkı yok demek istedi zannediyorum Sayın Bakan bu benzetmesiyle.

Hükümet, çeşitli göstergeleri sık sık açıklıyor ve bunlara dayanarak pembe tablo çiziyor; büyüme, ihracat, enflasyon... Üçü de gerçekten iyi; bunlara herhangi bir itiraz yöneltmek veya eleştiri yöneltmek mümkün değil; ancak...

MALİYE BAKANI KEMAL UNAKITAN (İstanbul) – Faiz...

MEHMET AKİF HAMZAÇEBİ (Devamla) – O da onunla beraber tabii ki Sayın Bakan, faiz de inmiştir; doğru. Bütün bunlar doğru; ancak, bunların fotoğrafın sadece bir bölümü

olduğunu unutmamak gerekir. Eğer, sadece bunlara dayanarak her şey iyi gidiyor rehavetine kapılırsak, yine 2000 sonu, 2001 başında yaşadıklarımızı tekrar yaşarız, bunu yaşamamamız için hiçbir neden yok. 2000'de de bu göstergeler olumluydu, büyüme iyiydi, ihracat iyiydi, enflasyon düşüyordu, faiz çok daha radikal bir şekilde, çok daha yüksek oranda düşmüştü ve hükümetin son derece hoşuna gidiyordu; ama, sonunda olanları hepimiz yaşadık. Esasen, enflasyondaki başarıyı münhasıran hükümetin başarısı olarak da görmemek gerekir. Hatırlayacaksınız, Merkez Bankası üzerinde olağanüstü ölçüde bir baskı kurulmaya çalışıldı ve Merkez Bankasının politikaları eleştirilmeye çalışıldı, Merkez Bankasının bağımsızlığı tartışılmaya başlandı; ama, neden sonra, Merkez Bankasına ve uygulanan bu programa, IMF'ye hükümet dört elle sarıldı; şimdi, ben, bu programı tavizsiz uygulayacağım diyor. Bu, büyük U dönüşünü Adalet ve Kalkınma Partisi Hükümeti, herhalde vatandaşımıza bir tarihte açıklayacaktır.

Sayın Bakan, bütçeyi sunuşunda, ilk kez bir bütçede ödeneklerin altında harcama yapılmıştır, ilk kez bir bütçe böyle sonuçlanmaktadır demiştir. Doğru; 2003 yılı bütçesi, 145,9 katrilyon bağlanmıştı, 141 katrilyon lira olarak sonuçlanacak; hükümetin tahmini bu şekilde. Ancak, faiz ve faiz dışı harcama olarak olayı değerlendirmek gerekir. Faiz hariç giderlere baktığımızda, başlangıç ödeneklerinin 80,5 katrilyon olduğunu, 2003 sonu ödeneklerinin ise 81,9 katrilyon olduğunu görüyoruz. Bir kere faiz hariç giderlerde bir artış var. Aynı olay, 2000 yılında da var; Sayın Bakanın sözünü ettiği olay, faizdeki düşüş. Faizde bu yıl 65,4 katrilyon ödenek öngörülmüş, 59,1 gerçekleşmesi bekleniyor. 2000 yılında da 21,1 katrilyon diye yola çıkılmış 20,4 olmuş; daha az faiz ödenmiş 2000'de de; yani, sadece 2003 yılına mahsus değil. Faizde neden düşüş var; birincisi, dövizle bağlı borçlarda kur nedeniyle onun faizlerinde bir düşüş var; ikincisi de, borçlanmanın vadesinin uzaması, önümüzdeki yıllara sarkmış olması nedeniyle birkısım faiz ödemeleri bu yıl değil, gelecek yıllar bütçelerine girecek. Neden budur; ama, asıl kıyaslanması gereken, faiz dışındaki giderlerde bir azalma olup olmadığıdır. O da, bu bütçede yok; yani, bunun o yönüyle çok övünülecek bir tarafı yok.

Bütçenin varsayımlarını söylemiyorum; zamanınızı almak olacak, hepimiz biliyoruz; ama, büyüme varsayımının yüzde 5 olduğunu biliyoruz ve ekonomi geçen yıl da yüzde 7,8 büyümüştü; bu yıl yüzde 5 büyüyecek ve büyümenin kaynaklarına baktığımızda, bunun önemli ölçüde ihracattan ve stok artışından kaynaklandığını görüyoruz. 2004'e bakıyoruz; 2003'te yüzde 7,8 2004'te yüzde 5'lik büyüme öngörülmüştü; 2004'te de özel tüketim olsun, kamu tüketimi harcamaları olsun, toplamını aldığımızda tüketim harcamalarında bir artış görmüyoruz; rakamlar burada, yani büyümenin kaynakları yine ihracat ve stok artışı olacak. Üç yıl üst üste stoka çalışan bir ekonomi olabilir mi?! Gerçekten, bu büyüme rakamlarını hakikaten tartışmamız gerekir. Tabii ki, devletin rakamları, bunlarda bir manipülasyon olduğu şeklinde bir şeyi kesinlikle söylemiyorum; ancak, bu hesapta bir yerde bir yanlışlık var. Belki üç dört yıllık bir dönemin toplamında belki doğru sonuç verecektir; ama, iki yıl üst üste, hatta üç yıl üst üste stoktaki artışla yetinen bir ekonominin doğru olduğunu sanmıyorum.

Bu kurla büyüme zor; bu kurla, bu ölçekte bir büyümenin olamayacağını düşünüyorum, kurun büyüme önündeki en büyük engel olduğunu düşünüyorum.

Cari işlemler dengesi açısına bakıyoruz; 2003 yılında 3,5 milyar dolar diye yola çıkılmıştı; sonra, 7,4 milyar dolar dendi ve en son 7,7 milyar dolara revize edildi. 2004 cari işlemler açığı 7,6 milyar dolar. Kur, bu yıl 1 500 000 lira, gelecek yıl 1 604 000 lira; kurdaki artış yüzde 7. Yıl sonu enflasyon hedefimiz, TEFE-TÜFE’de 12, TÜFE ortalama artışı önümüzdeki yıl 13,7; ortalama 13,7’lik bir enflasyon hedefi var; ancak, döviz kurundaki artış yüzde 6,9... Bu ikisi bana tutarlı gelmiyor. Delinebilir ki, sisteme döviz girişi olacak, döviz girmeye devam edecek Türkiye’ye ve ihracat da bu trendini devam ettirecek artacak; dolayısıyla, döviz kuru 1 604 000 lira normaldir denilebilir. Bu da bir varsayımdır; ancak, döviz kuru 1 604 000 lira olacaksa, o zaman ithalat planlandığı gibi 75 milyar dolarda kalamayacaktır; cari açığı bu yıl üç kez revize eden hükümet, önümüzdeki yıl korkarım çok daha fazla revize etmek zorunda kalacaktır. 7,6 milyar dolarlık cari açık rakamı bu rakamlarla bu dengelerle doğru değildir.

Ödemeler dengesine bakıyorum. Cari açıktaki bu yıl 7,7; gelecek sene 7,6; 100 milyon dolarlık bir azalma var, nereden kaynaklanıyor diye baktığımızda ödemeler dengesine, turizm gelirlerinde 1,2 milyar dolarlık bir artış öngörülüyor 2004 yılında 2003’e kıyasla. 2000’den bu yana 8 milyar dolar civarında dolaşan turizm sektörünün sağlayacağı hâsılatın, girdinin birden 1,2 milyar dolar artabileceğini, ben, sanmıyorum. İşçi dövizinde de bir miktar artış var; zannediyorum cari açıktaki yüksek oranlı artışın önüne bu şekilde bir ödemeler dengesi düzenlemesiyle geçilmiş oluyor; ancak, bunun doğru olmadığı, gerçekçi olmadığı kanaatindeyim.

Kur doğru yerde değil... Tabii ki dalgalı bir kur yaşıyoruz, Merkez Bankasının dalgalı da olsa kura müdahalesi var; ancak, aşırı değerli TL’nin yarattığı riskleri unutmayalım. Hoşumuza gidiyor, aşırı değerli TL hoşumuza gidiyor; ithalat artıyor, ithalat arttıkça bu büyümeyi destekliyor, hoşumuza gidiyor. Döviz cinsinden olan bazı yükümlülüklerimizin TL karşılığı azalıyor; bu da hoşumuza gidiyor. Kişi başına düşen gayri safi millî hâsıla işte seneye 3 645 dolar oluyor yanlış hatırlamıyorsam; bu da müthiş bir artış; ama, hep bir 1 604 000 dolar kuruyla bu rakam. Bu rakam gerçekçi değil, kişi başına düşen gelirin bu şekilde değerli bir TL kuruna bağlanmış olmasının doğru olmadığı kanaatindeyim.

Yeri gelmişken, tabii ki doğrudan hükümetin meselesi değil; ama, bu konuya değinmek istiyorum. Merkez Bankası neden enflasyon hedeflemesine geçemiyor? Merkez Bankası, altyapısını tamamladı, hazırladı. Bu yıl ortalarında, bu yıl sonunda belki neyse, sonuna doğru geçecekti; ama, bu konuda herhangi bir hazırlığın işaretlerini görmüyoruz. Acaba, hükümetin maliye politikalarına mı güven duymuyor veya hükümetin gelirler politikasına güven duymuyor; yoksa, bir seçim ekonomisinden mi endişe ediyor diye, ben, aklıma takılan soruları sizlerle paylaşmak istiyorum, aktarmak istiyorum.

Programın, bütçenin en zayıf yanı yatırım. Yatırım rakamlarını, biraz önce bir arkadaşımız Sayın Bakanın konuşmasından aktararak bize verdi. 2003’te bütçe ödeneklerinin yüzde

4,6'sı yatırıma ayrılmış, şimdi, 2004'te yüzde 4,7'si; yani, bu bir artış değil bir kere, önce onu tespit edelim. Verilen oran bütçe ödeneklerinin yüzde kaç? Doğru olan nedir; doğru olan onun reel olarak artıp artmadığıdır. Gayri safî millî hâsıla payına bakıyoruz, 1,8, 2003 ile 2004 rakamları, bir artış yok; yani, reel olarak hiçbir artış yok; ama, 2003, 2004'ü beraber alıp değerlendirmek doğru değil, 2002'ye bakmak gerekir. 2002'de rakam neydi; 2002'deki rakam... Ona geçmeden şunu söyleyeyim: Yüzde 4,6 ve 4,7 oranları da şu noktada doğru değil. 2003 sonu gerçekleşmesiyle 2004 ödeneği kıyaslanıyor. Oysa, kıyaslanması gereken 2003 başlangıç ödeneğiyle 2004 başlangıç ödeneğidir. Hükümet bu rakamla yola çıkar; ama, o rakamı harcamayacak belki, bu yıl yaptığı gibi. Bu yıl faizdışı fazlayı nereden karşıladı hükümet; yatırımları kısıtı. Bütçede 7,9 katrilyonluk ödenek vardı 2003 bütçesinde, 6,5'e sığacağım dedi, kesti onu, harcamıyor. Dolayısıyla, kıyaslanması gereken başlangıç ödeneğidir. Başlangıç ödeneğine kıyaslarsak, 2004 yılında azalma var. Gelelim 2002'ye; 2002'de neydi yatırım ödeneği; 2002'de çok daha yüksek bir rakamdı. 2002 yılında konsolide bütçenin yatırım tutarı 6,8 katrilyon. Ancak, şunu dikkatinize sunuyorum: Bütçeyi görüşürken o zaman, hatırlarsanız konuşmuştuk, ben konuşmuştum, bu 6,8 katrilyonluk yatırım içinde 2,3 katrilyonluk aynî dış krediden kaynaklanan yatırım vardı. Önceki yıllar bütçelerinde bu yoktu; 2003'ten itibaren bu rakam bütçeye girdi, 2004'te de var bütçede. Yani, 2002'de olmayan bir şey 2003, 2004'te yatırım tutarı içerisine... Doğru bir kıyaslama yapmak için, aynî krediden kaynaklanana düşmek gerekir. 2003'te bunu düşüğünüz zaman, bırakın reel artışı, geçen yıla göre, 2002'ye göre nominal olarak bile azalış var ve 2004 yatırım tutarında da yine bu aynî kredilerden kaynaklanan yatırımın önemli bir tutar olduğunu tahmin ediyorum; 2,3 2003'te olduğuna göre, 2004'te en az bu rakamlar civarındadır. Yatırımlara, hükümet dur demiştir. Yatırım yapmıyor. Bu bütçe yatırım yapmıyor. Bu büyüme, sadece stok artışı ve ihracata dayalı bir model, gerçekçi değildir. Yatırım yapamayan bir ekonomi kapasitesini artıramıyor demektir. Bu da, ekonomide, ilerleyen günlerde, ilerleyen aylarda sorunları yaratacaktır.

Burada, belki şunu tartışmak gerekir. Gerçekten yüzde 6,5 faizdışı fazla, gerçekten çok yüksek bir oran, çok büyük bir tasarruf gösteriyor Türk toplumu ve 2000 yılından bu yana bu oranı tutturmaya çalışıyor. Yüzde 6,5 fazlanın belki bir kısmını yatırımlara yöneltebilir miyiz; bunu, gerçekten düşünmek gerekir.

KİT finansman dengesini birkaç cümleyle söyleyeyim. Bir arkadaşımız konuştu, hükümet elektriğe zam yapmıyor. Hükümet, elektriğe yapacağı zammı erteliyor sadece. Hükümet elektriğe yapacağı zammı erteliyor. İşte, burada KİT'lerin yatırım ve finansman programı burada, rakamlar burada, söyleyeyim. KİT'lerin 2002 yılı borçlanma gereği 2,7 katrilyon. 2003 yılında bu rakam 4,5 katrilyona çıkmış, 4,5 katrilyon. KİT'lerin durumu iyi değil. Herhalde, tahmin ediyorum hükümet IMF'yle seçim nedeniyle, IMF'den belli bir esneklik almıştır, seçime kadar belki bu zamları ertelemiştir, seçimden sonra bu zamları veya belki seçime bile tahammül edemeyecek durum, bu zamları yapmak zorunda kalacak. 2003 yılı KİT finansman gereği de 3,2 katrilyon. Bakın, 2002'de 2,7'ye inmişti, 2002'nin çok gerisine gitmişiz. KİT'ler çok kötü durumda Sayın Bakan. KİT yönetimi, son derece kötüdür.

Sayın Bakan, değerli arkadaşlar; tarımda durum farklı değildir. Tarımsal desteklemede hatırlayacaksınız, geçen yıl, 2003 bütçesi yapılırken konulan ödeneğin yeterli olmadığını söylemiştik ve 500 trilyon daha bir ödenek, bizim eleştirilerimizle değil; ama, Dünya Bankası temsilcisi Chibber'ın eleştirisiyle, bütçeye son anda konmuştu. Acaba, Türk çiftçisi Chibber'a mı gidip yardım dilemeli, yardım istemeli onu bilemiyorum, hükümetin takdirine sunuyorum. Doğrudan gelir desteği ödenekleri yetersizdir, 2003 yılı ödemeleri bile yapılmamıştır.

İşsizlik yine son derece kötüdür. OECD'de işsizlik sıralamasında dördüncü sıradayız. Polonya, Slovakya ve İspanya'dan sonra dördüncü sıradayız. Geçen yıl yüzde 9,3 olan oran bu yıl yüzde 10'a çıkmıştır. 279 000 kişi işini kaybetmiştir. İstedığınız kadar enflasyon düşüyor deyin. Tamam, enflasyon düşüyor, işini kaybetmiş, geliri olmayan bir adam için, bir kişi için enflasyonun düşmesi hiçbir anlam ifade etmiyor ve bu esnada hükümet, varlığı 8 katrilyona ulaşan İşsizlik Fonundan işsizlere neredeyse tek kuruş harcamıyor. Bunu müteaddit defalar dile getirdim. İşsizlik Fonunun 2003 yılı sonu varlığı 8,8 katrilyon ve bu yıl sonu itibarıyla ödenecek olan rakam, işsiz kalmış olan kişiye ödenecek rakam da 150-200 trilyon civarında bir rakam. İşsizlik Fonu böyle bir dönemde kullanılmayacak da, ne zaman kullanılacak değerli arkadaşlar soruyorum. Türkiye, tarihinin en ağır krizini yaşadı ve işsiz sayısı sürekli artıyor, sürekli artıyor. Kriz olan 2001 yılında bile işsiz sayımız bu kadar kötü değildi; her yıl işsiz sayısı artıyor. Bakın, rakamları vereyim: 1 567 000'di işsiz sayısı 2001'de, şimdi, 2 418 000. İşsizlik Fonunu da hükümet sosyal amaçlı kullanmıyor. Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışmayı Teşvik Fonu yine aynı durumdadır. Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışmayı Teşvik Fonundan sosyal amaçlı yapılan harcamalar bu hükümet döneminde artmamıştır. Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışmayı Teşvik Fonunun rakamlarına bakın, uygulanan programlara bakın, 2001-2002 öğrenim yılında veya kışında fakirlere yapılan gıda yardımı, fakirlere yapılan yakacak yardımı. Bakın, 2001 sonu 2002 başında 650 000 aileye gıda yardımı yapılmış, 400 000 aileye yakacak yardımı yapılmış. Şimdi, 2003'te 360 000 aileye yakacak yardımı yapacağım diyor, 2002'nin gerisinde bu rakam, bu rakam bir şey değil, bunu aşmak önemli. 2001-2002'de 1 050 000 öğrenciye süt yardımı yapılmış, okullarda süt içsinler. Bu proje var mı şu an, soruyorum, bu proje uygulanıyor mu? 50 000 000 ile 70 000 000 arasında, yine, fakir öğrencilere yardım yapılmıştır, burs verilmiştir ilköğretim öğrencilerine. Şimdi, hükümet, ilköğretim okullarında bedava ders kitabı dağıtmıştır. Güzel, hakikaten hoşumuza gitti; ama, acaba, sosyal devletin biraz şey yapması gerekmiyor mu; yani, eğer, paramız bolsa verelim tabii ki; ama, bir yandan fakir öğrencinin sütünü keserken, bir yandan kitabı satın alabilecek bir öğrenciye kitabı bedava vermek... Jest olarak güzel; ama, bütçe dengeleri buna imkân veriyor mu bilemiyorum. Savunma Sanayii Destekleme Fonunun malî disiplini yok, keyfi, keyfi demeyeyim; ama, sübjektif uygulamalara müsait bir yapısı var. Bu yapının mutlaka düzeltilmesi gerekir.

Hükümete şunu soruyorum, Sayın Bakana şunu soruyorum: Türkiye'de bütün mevduat devletin güvencesindedir. İmar Bankası mevduatı hariç. Hükümetin uygulaması bu şekildedir. Sayın Başbakan "Siz, mevduatınızı neden devlet bankasına yatırmadınız" şeklinde açıklama yapmıştır. Sayın Başbakanın kafasındaki mevduata güvence anlayışı

buysa, Türkiye’de bankacılık sistemi ayakta kalamaz. 2004 Temmuzunda mevduat kalkacak, belli bir rakamla sınırlı olan, yine, tabii ki güvence altında; ama, o temmuz ayını ben düşünmek bile istemiyorum. Sayın Başbakanın bu açıklamasıyla, özel bankaların ayakta kalma şansı yoktur. Şimdi, neden devlet bankasına yatırmadınız?.. Yani, devlet bankasına yatırsaydınız sorun yoktu, bu parayı alırdınız... Tasarruf Mevduatı Sigorta Fonu ne için vardır?! Neden bu vatandaşın parası hâlâ verilmiş değil? Neden dört yıla yayılmıştır. 43 milyar dolar banka sisteminin bu ekonomiye yükü oldu, bunu hepimiz biliyoruz. O zaman, politikalarda bu kadar zikzak olmaması gerekir.

Sayın Başkan, Sayın Bakan; sözlerimi çok uzatmak istemiyorum; ancak, sosyal güvenlikle şuna değinerek konuşmamı bitireceğim. Sosyal güvenliğe değinmedim galiba, çok önemli bir konu, müsamahanıza sığınıyorum Sayın Başkan. Sosyal güvenlikle, hükümet, bize, gerçekçi bir bütçe getirmemiştir. Bu bütçe, sosyal güvenlikle en az 3,4 katrilyon lira açık verecektir. Bunu hükümet bilmektedir, bunu IMF’nin de bildiğini tahmin ediyorum ya da IMF’ye hükümet düzgün bilgi vermemiştir. Rakamlar şudur: Bu sene 14,9 katrilyon liralık bir açık öngörülmüştür sosyal güvenlik sisteminde, 16,2 olarak revize edildi 2003 yılı için. Önümüzdeki yıl sosyal güvenlik açığına bakıyoruz, 15,9. Bu sene 16,2 açık vermesi planlanan bir sosyal güvenlik sisteminin önümüzdeki yıl 15,9 açık vermesi mümkün mü? Bir şartla mümkün; yani, eğer, hakikaten ciddi reformlar yaparsanız belki mümkün; ama, reformu, programı bu sene yaptı hükümet, sağlık harcamalarını kısıtı, ilaç giderlerini kısıtı, bunlara kontrol getirdim dedi kısıtı. Önümüzdeki yıl neden düştü biliyor musunuz; sosyal destek ödemesi hükümet bütçeye koymadı. SSK ve Bağ-Kur emeklisine bu yıl yaklaşık 2,9 katrilyon lira tutan ödeneği önümüzdeki yıl bütçesine koymadı. Sayın Bakan burada açık ve net bize ifade etmek zorundadır. Bağ-Kur ve SSK emeklisine önümüzdeki yıl bu ödeme yapılacak mıdır? Açık ve net; yani, bu yapılacaksa, bu tasarrufu nereden yapacaksınız, bu tasarrufu nereden yapacaksınız? Sosyal güvenlik bu rakamın içerisine nasıl sığacaktır? Öyle tahmin ediyorum ki, hükümet, bu seçimden sonra, IMF’yle, en az iki veya üç yıllık bir dönemi kapsayan yeni bir stand-by anlaşması yapacaktır. Bu bütçe, onun öncesinde, IMF’den müsaade alınmış, seçime kadar müsaade alınmış bir bütçedir. Asıl önemleri o zaman, seçimden sonra göreceğiz.

Teşekkür ederim, saygılar sunarım.

BAŞKAN – Sayın Hamzaçebi’ye teşekkür ediyoruz.

.....

.....

.....

BAŞKAN – Sayın Bakana, kapsamlı açıklamalarından dolayı teşekkür ediyoruz.

MEHMET AKİF HAMZAÇEBİ (Trabzon) – Sayın Başkan, usulden değil; ama, müsaade ederseniz bir cümlelik bir ilavem olacak.

BAŞKAN – Hepsi bir cümle olmak üzere buyurun Sayın Hamzaçebi.

MEHMET AKİF HAMZAÇEBİ (Trabzon) – Sayın Bakanın bir açıklamasına, müsaadenizle, müsahahanızla bir katkı yapmak istiyorum.

Konu yatırımdan açılınca “Cumhuriyet Halk Partisinin zihniyeti biraz devletçi zihniyet olduğu için yatırımları devletin yapmasını istiyor” şeklinde bir görüş beyan ettiler. “Oysa, biz özel sektörün yatırım yapmasını istiyoruz” dediler.

Bir kere, ne kadar piyasa ekonomisini savunursanız savunun devletin yapması gereken vazgeçemeyeceği yatırımlar vardır, altyapı yatırımları gibi. Kaldı ki, Cumhuriyet Halk Partisinin, Sayın Bakanın ifade ettiği gibi bir devletçi görüşü de bulunmamaktadır. Bir rakam vermek istiyorum: Özel sektör yatırımları 2003 yılında gayri safi millî hasılaya oranı yüzde 19,8, 2004 yılında 19,9. Bir artış yok; ama, Sayın Bakanın ifadesinin tam tersi, özelleştirme kapsamındaki KİT’lerin yatırım tutarına bakıyoruz 2003’te 2,6 katrilyon, 2004’te 4 katrilyon. Yani, devletin KİT’leri yatırımda öne geçiyor Sayın Bakanım, özel sektör yatırım yapmıyor sizin programınızda yine devlet KİT’ler kanalıyla bir miktar yatırım yapıyor; ama, buna rağmen toplam yatırım tutarı az.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Peki, teşekkür ediyoruz Sayın Hamzaçebi’ye.

Komisyonumuzun değerli üyeleri, bütçenin tümü üzerindeki görüşmeler böylece tamamlanmıştır.